

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.

ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ VI ਫੈਕਟਰੀ ਜਰਨਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 278 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਵੈਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਦੂਜੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਮਾਮਲੇ. ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। (ਮਿਨਰਵਾ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮਿਨਰਵਾ ਮਿੱਲਜ਼ ਦੇ ਵਰਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ) (1)। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(1) VI F.I.R. 278

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਐਸ.ਸੀ. 505

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਮਹਾਸਭਾ ਸੁਧਾਂਸ਼ੁ ਕੁਮਾਰ ਦਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਏ.ਕੇ. ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕੇ.ਸੂਬਾ ਰਾਓ, ਜੇ.ਜੇ.

ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ ਜਨਰਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ, ਐਲ ਟੀ.ਡੀ.— ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

1. ਕੈਪਟਨ ਇਤਬਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1958 ਦੇ ਸੀ. ਏ. ਨੰ. 413 ਵਿੱਚ ਅਤੇ 2. ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1958 ਦੇ ਸੀ. ਏ. ਨੰ. 414 ਵਿੱਚ), — ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1958 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ: 413 ਅਤੇ 414

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (1939 ਦਾ IV)—ਸੈਕਸ਼ਨ 96 (2)—ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਖੁੱਲ੍ਹੇ—ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ- ਕੀ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 96(2) ਵਿਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 96(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਗਿਣੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1953 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 81-ਡੀ ਅਤੇ 1953 ਦੇ 96-ਡੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ।

ਸੀ.ਕੇ. ਦਫਤਰੀ, ਰਾਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ, ਡੀ.ਕੇ. ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਬਹਾਦੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਲੀਸਿਟਰ ਜਨਰਲ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਟਸ ਲਈ।

58 ਵਿੱਚੋਂ C. A. ਨੰ. 413 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ: M/s. ਦੀਪਕ ਦੱਤਾ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਟੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਸੀ.ਏ. ਨੰ. 414 ਆਫ 58 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 3 ਲਈ: ਸ੍ਰੀ ਅਨੂਪ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

58 ਦੇ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 414 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਲਈ: ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਸੀ. ਮਾਥੁਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਸਰਕਾਰ, ਜੇ.

ਐਸ ਆਰਕਰ, ਜੇ. - ਇਹ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕਾਰਾਂ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੇਟਰ ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਜੋਖਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੀਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੀਮੇਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੇਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ * ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। . .

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਬੀਮਾਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਬੀਮਾਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ.

ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 96(2) ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹੁਣ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 94 ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਜੋਖਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੀਮਾ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 95 ਅਜਿਹੇ ਬੀਮੇ ਦੀਆਂ ਪਾਲਿਸੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) (ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ 414 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

“.....ਬੀਮੇ ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਇੱਕ ਪਾਲਿਸੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ- .

(a)

(ਬੀ) ਪਾਲਿਸੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੀਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 95 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਬੀਮਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਾਹਨਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਬੀਮਾ ਸਾਰੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 96 ਦਾ ਦੌਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਬਦਲ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। .

“ਸੈਕਸ਼ਨ 96. (1) ਜੇਕਰ, ਧਾਰਾ 95 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਬੀਮੇ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨੀਤੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਧਾਰਾ 95 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ - (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਲਿਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ j ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ (ਪਾਲਿਸੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ) J ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਾਲਿਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬੀਮਾਯੁਕਤ; ਫਿਰ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਈ. g., ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਬਚਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਜਾਂ ਪਾਲਿਸੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਟਾਲਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਬੀਮਾਕਰਤਾ, ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ, ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜੋ ਉਸ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਬੀਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੀ ਨਿਰਣਾ ਦੇਣਦਾਰ, ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਅਤੇ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਨਿਰਣਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਮਲ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਨ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ: -

(a) ਕਿ ਪਾਲਿਸੀ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਦੁਰਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋ ਦੇਵਦਾਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬੀਮੇ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਗੁੰਮ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਤੋਂ ਚੰਦਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ

ਧਾਰਾ 105 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾ;

ਜਾਂ

(ਬੀ) ਕਿ ਨੀਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ,

ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣਾ, ਅਰਥਾਤ: -

(i) ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ-

(a) ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਵਾਹਨ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹੈ

ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਲਈ ਚੱਲਣ ਲਈ ਪਰਮਿਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਹਨ ਦਾ ਬੀਮਾ,

ਜਾਂ

(ਬੀ) ਸੰਗਠਿਤ ਰੇਸਿੰਗ ਅਤੇ ਗਤੀ ਲਈ

ਟੈਸਟਿੰਗ, ਜਾਂ

(c) ਪਰਮਿਟ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਹਨ ਹੈ

ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵਾਹਨ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਵਧੀਆ ਵਾਹਨ ਹੈ, ਜਾਂ

(d) ਸਾਈਡ-ਕਾਰ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਵਾਹਨ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਹੈ;

ਜਾਂ

(ii) ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਡ੍ਰਾਈਵਿੰਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਢੁਕਵਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਨੂੰ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਡ੍ਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ; ਜਾਂ

(iii) ਜੰਗ, ਦੰਗੇ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਹੰਗਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਈ ਗਈ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੱਟ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ; ਜਾਂ

(c) ਕਿ ਨੀਤੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਥ ਦੇ ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸੇ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ।

(2A)

(3) ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 95 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਬੀਮੇ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਿਸੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਲਿਸੀ ਹਵਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਬੀਮੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬੀਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ, ਧਾਰਾ 95 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇਸ ਉਪ-ਭਾਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਲਿਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।

(4) ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਪਾਲਿਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬੀਮਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ (CA- ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ- 413 ਉਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਧੂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(5)

(6) ਕੋਈ ਵੀ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਣੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। *

* ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪਾਲਿਸੀਆਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬੀਮੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਧਿਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਆਧਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬੀਮੇਦਾਰ ਖੁਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਇਕੋ-ਇਕ ਪਾਬੰਦੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਲਿਸੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ। ਇਹ ਉਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਖਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਧਿਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 96 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਕੀ ਹਨ? ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਭਾਗ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ।

ਹੁਣ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਦੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਲੇੜੀਂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਨ ਅਤੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ * ਅਰਥਾਤ" 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਗਿਣੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ, ਬੇਸ਼ਕ, ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ * ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ "ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ

ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਬੀਮਾ⁸ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਉਭਾਰਨਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਬਚਾਅ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਹਨ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਨੀਲਕਾਂਤ ਭਾਕਸਰ (1), ਰਾਇਲ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਮੁਹੰਮਦ (2), ਅਤੇ ਦ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ, ਆਂਧਰਾ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਮੁਬੁਸਵਾਮੀ (3)। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ, ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਮਾਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਰੇਡ ਟਰੈਫਿਕ ਐਕਟ, 1934, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ

(1) [1953] ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਬੋਮ. 296

(2) [1954] ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਬੋਮ, 1422

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1956 464

ਉਸ ਭਾਗ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਆਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 96 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਜੋ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਨੀਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਨੇ ਬਾਕੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨੀਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਚਾਅ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਚਾਅ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੀਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਲਿਸੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਕਲਾਜ਼ (ਸੀ) ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੀਤੀ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਝੂਠੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਹੈ।

ਤੱਥ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ. ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਰੱਖਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਨੀਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਬਚਾਅ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।, ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਲੀਸਿਟਰ-ਜਨਰਲ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲੀਸਿਟਰ-ਜਨਰਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ "ਅਧਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬਾਅਦ "ਵੀ" ਸ਼ਬਦ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਾਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਘੱਟ ਜਾਂ ਸੰਦੇਹਪੂਰਨ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਜੇੜ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਬਣਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਪ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲੀਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 'ਪਾਰਟੀ' ਬਣਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। . ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਵਿੱਚ "ਢੰਗ" ਸ਼ਬਦ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਬਚਾਅ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੈ।

ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਬਰੀ ਉਸਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਾਲਿਸਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਵਾਏ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਤੋਂ।

ਇਕ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਬਚਾਅ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 96(1) ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੀਮਾਕਰਤਾ 'ਤੇ ਯਕੀਨੀ ਬੰਧਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੱਕ. ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਸਾਨੂੰ ਝਗੜਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਕਨੂੰਨ ਨੇ ਉਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕੁਝ ਆਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਕਠੋਰ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ. ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ

ਪਾਲਿਸੀ, ਬੀਮੇਡ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੀਮੇ ਵਾਲੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਬਚਾਅ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਮਟਿਡ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਬੀਮੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਉਹ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਬੀਮੇ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੀਮੇ ਵਾਲਾ ਤੂੜੀ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਨੁਕਸਾਨ ਕਿਸੇ ਇੱਕ 'ਤੇ ਪੈਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਨੇ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਲਾਭ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਘਾਟਾ ਨਾ ਝੱਲਣਾ ਪਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ; ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋੜਨ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜੇ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ.

1848 ਪੰਜਾਬ ਲੜੀ [VOL. XII

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਦਰੇਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਗਰਵਾਲਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਸਤਿਆ ਦੇਵ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1958 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 426

ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (1958 ਦਾ LIX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 57— ਦਾ ਸਕੋਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ—ਕੀ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀ—ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XXXVIII)—ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ—ਕੀ ਐਕਟ, LIX ਆਫ 1958 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ—ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਉਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ—ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ—ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ।

ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ, ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 57(2) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 57(2) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1958 ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 57(2) ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅੱਖਰ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 57(2) ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਭਵ ਸੰਚਾਲਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ, ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 57(2) ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਵਾਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦੋ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ

ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ
ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Balwinder Singh.

Translator